

in plaats van begrijpen.

Wat *Up Close and Personal* als geheel niet lukt, lukt wel in drie grote werken uit de tentoonstelling. In de miniserie *The Common Sense* vertelt Melanie Gilligan over een nabije toekomst waarin mensen elkaars gevoelens op een directe en fysieke wijze kunnen ervaren door middel van een implantaat, genaamd *The Patch*. De Hallen presenteert het tweede deel van *The Common Sense, Phase 2A*, dat uit tien afleveringen bestaat, te zien op evenveel schermen. (Het eerste deel *Phase 1* bestaat uit vijf afleveringen en wordt tegelijk in Casco te Utrecht getoond, zie de bespreking verderop in dit nummer.) *Phase 2A* behandelt de periode nadat het implantaat door een storing tijdelijk onbruikbaar is geweest. Dit gebeuren geeft aanleiding tot een tweestrijd tussen voor- en tegenstanders van de affectieve technologie. Gilligans *The Common Sense* is een kruising van *1984* en *Dr Who* en laat feilloos zien hoe technologie en communicatiemedia, zoals nu bijvoorbeeld sociale media en e-mail, onze emotionele expressie en misschien zelfs onze gevoelshuishouding beïnvloeden.

In Steve McQueens semiabstracte, in cinéma-vérité-stijl gefilmde *Gravesend* wordt het geploeter van arbeiders in een